

(Χατζημιχάλης Γιάνναρης)

ΣΥΝΕΧΕΙΑ έκ τής 1ης σελ.

ὁ Χατζημιχάλης βγαίνει μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς. Στῆ συνέχεια γίνεται μέ δυό τρεῖς ἀκόμα ὁ κύριος μοχλός ὄλων τῶν κινήσεων πού καταλήξανε στό Μεγάλο Σηκωμό τοῦ 66. Γίνεται ἀπό τήν Ἐπαναστατική Ἐπιτροπή Γενικός Ἀρχηγός Κυθωνίας καί μέ ἱκανότητα, πείσμα καί ἀσύγκριτο θάρρος, πρᾶγμα πού τοῦ ἐξασφαλίζει τήν ἐμπιστοσύνη τῶν παλληκαριῶν του, διευθύνει τόν ἀγῶνα. Στό Μεγάλο ἐτοῦτο Σηκωμό παίζει ρόλο γεναῖο κι' ἀποφασιστικό κι' ἡ πολεμική του δράση εἶναι ἀπαράμιλλη. Θά γίνη πολλές φορές ἡ ψυχὴ τῶν δυτικῶν διαμερισμάτων πού πλάι τῆς μέ πιστή κι' ἐνθουσιασμό τό καπετανολοῖ, ἀπό τ' Ἀμάρι κι' ὡς τό Σέλινο, θά μάχεται καί θά νικά!....

Ἡ ἐπιβλητική του ἐμφάνιση

Βασιλείον τῆς Ἑλλάδος
ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΝ
ΤΑΜΕΙΟΝ ΧΑΝΙΩΝ

Ἀριθμ. Πρωτ. 972)714

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἐκτίθεται εἰς δημόσιον μυστικόν μειοδοτικόν διαγωνισμόν δι' ἐνσφραγιστῶν προσφορῶν δι' ἐνιαίας ἐκπτώσεως εἰς ἀκεραίας μονάδας ἐπὶ τοῖς ἑκατόν (%) ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ τιμολογίου, ἡ ἀνάδειξις ἐργολάβου ἐκτελέσεως ἐργασιῶν ἐπισκευῆς καί συντηρήσεως Δημοσίων Κτιρίων, προϋπολογισμοῦ δραχμῶν 200.000 τὴν δεκάτην πέμπτην (15ην) Ἀπριλίου 1968, ἡμέραν Δευτέραν καί ὥραν ἑνδεκάτην (11ην) π.μ. ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Διευθυντοῦ Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ν. Χανίων.

Δεκτοὶ εἰς τόν διαγωνισμόν ἐργολάβοι Δ.Ε. πάσης τάξεως δι' ἔργα οἰκοδομικά.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς δραχμαὶ 4.000.

Γνώσιν τῶν ὄρων δύνανται νά λαμβάνωσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρά τῆ Διευθύνσει Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ν. Χανίων.

Ἐν Χανίοις τῆ 29—3—1968

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου
Νομάρχης Χανίων
Γ. ΚΑΜΠΑΝΗΣ

Βασιλείον τῆς Ἑλλάδος
ΔΗΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ
ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ

Πλειοδοτικῆς Δημοπρασίας ἐκμισθώσεως Καταστήματος

Μὴ παρουσιασθέντων πλειοδοτῶν κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε διεξαχθείσας δημοπρασίας διὰ τὴν ἐκμίσθωσιν τοῦ εἰς τὴν γωνίαν τῶν ὁδῶν Χάληδων καί Σκριδλωφ δημοτικῶν καταστημάτων, ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία εἰς τό Δημαρχιακόν Κατάστημα καί ἐνώπιον τῆς Δημαρχικῆς Ἐπιτροπῆς τὴν 10ην Ἀπριλίου 1968, ἡμέραν Τετάρτην καί ὥραν 12—1 μ.μ.

Περὶσσότεραι πληροφορίες παρέχονται καθημερινῶς καί κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας παρά τῆς Γραμματείας τῆς Δημαρχικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐν Χανίοις τῆ 30 Μαρτίου 1968

Ὁ Δήμαρχος Χανίων
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΡΕΔΑΚΗΣ

τό ψυχικὸ του σθένος, ἡ σωματική του ἀντοχὴ κι' ἡ εὐστροφία τοῦ πνεύματός του συνθέτουσι μιά σπάνια πολεμικὴ προσωπικότητα πού ὁ Μεγάλος Σηκωμός εἶχε τὴν εὐτυχία νάχη πλάι του. Μά μοῖρα κακὴ θαλώνει τόν ἐπαναστατικόν ὀρίζοντα. Τέλη τοῦ 1868 ἀρχίζει νά φαίνεται τό λύγισμα τῶν παλληκαριῶν ἀπὸ τὶς στερήσεις, τὶς κακουχίες τοῦς ἀτέλειωτους ἀγῶνες. Ἡ Μεγάλῃ Ἐπανάστασι σέ λίγο παύει, τὰ ὄνειρα σβήνουν κι' ὁ Χατζημιχάλης ἀναγκάζεται νά καταθέσῃ τὰ ὄπλα, ντροπιασμένος. Ἀπογοητεύεται καί φεύγει ἀποφασισμένος νά ζῆσῃ μιά εἰρηνικὴ ζωὴ στό χωριό του. Δέν προφταίνει ὅμως νά χαρῆ τὶς λευκορετικὴ ὁμορφιά, γιατί πιάνεται καί πάλι, φυλακίζεται καί στῆ συνέχεια ξορίζεται στὴν Πόλη. Ἐδῶ σεργιανὰ ἄσκοπα μέχρι πού μέ τῆ βοήθεια τῆς ρωσικῆς πρεσβείας δραπετεύει στὴ φιλόξενη καί φιλελληνικὴ ὀρθόδοξη τσαρική Ρωσία. Θά μείνη ἕως τὴν κήρυξη τοῦ Ρωσοτουρκικοῦ Πολέμου (1877) γιατί ὁ καημός τῆς πατρίδος, ἴδιο σαράκι, θά τόν ξαναφέρῃ στὶς Μαδάρες!... Μέ τό κατέβασμά του στὴν Κρήτη ὀργανώνει ἀμέσως (1878) Ἐπανάστασι. Γενικός ἀρχηγός πάλι τῆς Κυθωνίας ἀντραγαθεὶ στὶς μάχες Κεραμιῶν, Χαιρόσπηλιου, Λάκκων. Μά καί τούτῃ ἡ Ἐπανάστασι, λές καί τῆ συνοδεύει ἡ κατὰρα τῶν προηγούμενων, καταλήγει σέ λίγο σ' ἀποτυχία. Ὑστερα ἀπ' αὐτὰ κάλμα. Γιά μιά εἰκοσαετία ὁ Γιάνναρης θά συμμεριστῆ μ' ὄλους τοῦς Κρητικούς τὴν πίκρα καί τὴν ἀπογοήτευσιν γιά τὴ συνεχιζόμενη σκλαβιά τοῦ τόπου τῶν. Μετὰ νέο πάλι ξεσηκωμα (1895—98). Ὁ Χατζημιχάλης ἀγαναχτησμένος κι' ἀηδιασμένος ἀπὸ τό ραγιαδισμό τῶν εἰκοσι χρόνων θ' ἀρπάξῃ χαρούμενος κι' ἐνθουσιώδης τό μπαϊράκι καί θάγωνιστεὶ μέ τόλμη κι' ἀποφασιστικότητά παλληκαριῶν παρά τὰ ἑβδομήντα του χρόνια. Ἡ συμμετοχὴ του στὸν ἀγῶνα εἶναι πολὺτιμη γι' αὐτό κι' ἡ Μεταπολιτευτικὴ Ἐπιτροπὴ μένει κατενθουσιασμένη.

Πολεμὰ ὁ Γιάνναρης μέ τόν ξεσηκωμένο πάλι Λαό, ὁ καιρὸς περνᾷ, πότε εὐχάριστος πότε δυσάρεστος, κατεβαίνει ὁ ἑλληνικὸς στρατός μέ τόν Τιμολ. Βάσσο, νικάται ὁ Τοῦρκος, φεύγει, ἔρχεται ἡ αὐτονομία ὁ πρίγκιπας!... Ὁ Χατζημιχάλης στό πρῶτο καί σίγουρο τοῦτο δῆμα γιά τὴ πολυπόθητη Ἐνωσι χαίρεται πολὺ καί τὰ γεροντικά του μάτια δακρύζουν ἀπὸ χαρὰ. Καί τό 1913 γέρος πολὺ μά λεβέντης ἀκόμα, θ' ἀξιώθῃ νά δῆ νά ὑψώνεται, ἀπὸ ἓνα ἄλλο συγχωριανό του καπετανάρᾳ, τό θρυλικό Μάντακα, ἡ γαλανόλευκη στό Φιρκᾳ, τό σύμβολο πού ἐπεσφράγισε ὀριστικά τὴν Ἐνωσι κι' ἐδικαίωσε πέντε αἰῶνων ἀγῶνες.

Ὑστερα θάρρη ὁ θάνατος. Τό θειρὸ τῆς Κρήτης νικημένο ἀπὸ τὰ χρόνια θά γίνῃ τό πεσκεῖσι τοῦ χάρου. Καί σέ μίαν ἀπέριτη, γραφικὴ γωνιά τοῦ Ὁμαλοῦ στὸν τόπο πού ἀνδρώθηκε καί μεγαλούργησε, θά θαφτῆ μ' ὄλους τὶς τιμές καί τὶς δόξες!...

Δέν περνά φορά πού νά μή σταθώ, έστω καί γιά λίγο, μπροστά στή φωτογραφία του Χατζημιχάλη Γιάνναρη, όποτε βρεθώ κάτω από τό βαρύ κι' όλο εύθυνη ίσκιο του Ιστορικού μας Άρχείου. Είτε μελετητής είμαι, εΐτε περαστικός πάντα φροντίζω ν' αφήσω λίγα λεφτά από τό πέρασμα μου πού θά τά ξεοδέψω βλέποντας τή βλοσυρή κι' όλο ήρωισμό μορφή αυτού του καπετάνιου, πού γιά πολλά χρόνια στάθηκε ή πιό αντίθεση, ή πιό ήρωϊκή μορφή τής Κρήτης. Στέκουμαι καί τή βλέπω καί τή θαυμάζω κι' άντάμα συλλογιέμαι. Ό Κρητικός μέ τή βλοσυρότερη καί τήν πιό άντρίστικη μορφή πού γνώρισε ό κόσμος!.. Στήν άγρια πυκνοφύτευτη γενιά δα του, στό πύρινο κι' άετήσιο

Χαν. Νέα Β31/3/1968
'Από τήν 'Ιστορία τής Κρήτης

ΣΤΑΥΡΑΕΤΟΙ ΤΟΥ ΕΞΗΝΤΑΕΞΗ (Χατζημιχάλης Γιάνναρης)

ΤΟΥ ΜΙΧ. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗ

μάτι του, στήν κοφή καί πλατιά, σά μαδαρίτικο πλάι, μύτη του, στ' άνοιχτό καί καθαρό του κούτελο, πού πίσω του τρικύμιζε άσίγαστα ό νοός του παλληκαριά, φοντάζεται τήν ίδια τήν Κρήτη!.... "Αν τήν 'Ελλάδα τήν δρίσκουμε στήν ήρωϊκή μορφή του Άχιλλέα, τήν Κρήτη τήν δρίσκουμε στή μορφή του καπεταναρά Χατζημιχάλη!....

Γεννήθηκε στους ήρωϊκούς Λάκκους (1827) κι' από έφηδος έ-

δωσε δείγματα παλληκαριού. Στήν αναίμαχτη 'Επανάσταση του 1858 μόλις τριάντα χρόνων, παίζει σοβαρό ήγετικό ρόλο, πράγμα πού θά τόν επιβάλει στήν εκτίμηση των συμπατριωτών του. Μετά τήν άτυχη τούτη 'Επανάσταση πιάνεται μπαμπέσικα από τους Τούρκους, διαπομπεύεται σάν κοινός κακούργος στά Χανιά, στό Ρέθεμνος, στό 'Ηράκλειο καί κλείνεται στις φυλακές γιά νά λευτερωθή

τό 1860. "Υστερα από τήν άπελευτέρωσή του καταφεύγει στή λευτερωμένη 'Ελλάδα. 'Εδώ άνήσυχος καί στενοχωρημένος, μέ μοναδική σκέψη τή βοήθεια των ύποδούλων αδελφών του, θά καταταγή στό «Πρότυπο Τάγμα» του ταγματάρχη Πασχάλη πού τό άποτελούσαν διακριθέντες Κρητικοί. Μά τό Τάγμα δέν ύπόσχεται τίποτε, διαλύεται (1862) κι' ό Χατζημιχάλης κατεβαίνει στήν Κρήτη. Πιάνεται όμως, φυλακίζεται, μά σέ λίγο δραπετεύει καί καθαλικεύει τις Μαδάρες όπου οργανώνει ομάδες επιδρομών. "Υστερα από λίγο οι περιοχές τής Δυτικής Κρήτης σηκώνουν πάλι κεφάλι, επαναστατούν, ξεσηκώνουν καί τις επίλοιπες περιοχές κι' ΣΥΝΕΧΕΙΑ εις τήν 4ην σελ.